

Pytanie prejudycjalne

- 1) Czy przepisy art. 2 ust. 1 i art. 10 ust. 2 dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że wystawienie biletu można utożsamić z rzeczywistym wykonaniem usługi przewozu, i że kwoty zachowane przez przewoźnika lotniczego w sytuacji, gdy posiadacz biletu nie wykorzystał go i bilet ten stracił ważność, są objęte podatkiem od wartości dodanej?
- 2) W razie odpowiedzi twierdzącej na powyższe pytanie – czy pobrany podatek powinien zostać przekazany na rzecz skarbu państwa od chwili pobrania ceny, mimo że podróż może nie odbyć się z przyczyn leżących po stronie klienta?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Općinski sud u Velikoj Gorici (Chorwacja) w dniu 26 maja 2014 r. – VG Vodoopskrba d.o.o. za vodoopskrbu i odvodnju przeciwko Đuro Vladika

(Sprawa C-254/14)

(2014/C 253/25)

Język postępowania: chorwacki

Sąd odsyłający

Općinski sud u Velikoj Gorici

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: VG Vodoopskrba d.o.o. za vodoopskrbu i odvodnju

Strona pozwana: Đuro Vladika

Pytanie prejudycjalne

Jakie są zasady, na podstawie których, zgodnie z prawem Unii Europejskiej, konsument płaci za wodę, a mianowicie, czy konsument powinien tylko płacić za wodę, którą zużył zgodnie z odczytem wodomierza na podstawie ceny wody, czy też powinien on zapłacić cenę wody służącą zwrotowi kosztów związanych z działalnością prowadzoną przez gminnych dostawców usług (funkcjonowanie, bieżąca konserwacja, zarządzanie infrastrukturą, wynagrodzenia pracowników, itd.)?

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 14 marca 2014 r. w sprawie T-292/11, Cemex i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 2 czerwca 2014 r. przez Cemex S.A.B. de C.V. i in.

(Sprawa C-265/14 P)

(2014/C 253/26)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Cemex S.A.B. de C.V., New Sunward Holding BV, Cemex España, S.A., Cemex Deutschland AG, Cemex UK, Cemex Czech Operations s.r.o., Cemex France Gestion i Cemex Austria AG (przedstawiciele: adwokaci J. Folguera Crespo, P. Vidal Martínez, H. González Durántez i B. Martínez Corral)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

— Uchylenie wyroku Sądu z dnia 14 marca 2014 r.

- Wydanie rozstrzygnięcia w sprawie skargi o stwierdzenie nieważności wniesionej do Sądu i stwierdzenie nieważności spornej decyzji.
- Obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez Cemex i jej spółki zależne zarówno w postępowaniu w pierwszej instancji przed Sądem, jak i w niniejszym postępowaniu przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Zarzuty i główne argumenty

1 — Błąd w ocenie uzasadnienia spornej decyzji

Wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd popełnił błąd w ocenie uzasadnienia spornej decyzji w sprawie żądania informacji, które to uzasadnienie zostało sformułowane dość ogólnie. Sąd nie uwzględnił w swej analizie okoliczności danego przypadku ani treści zaskarżonej decyzji, ani nie zbadał proporcjonalności na podstawie rzeczywistych możliwości Komisji i warunków technicznych lub terminu, w jakim została wydana sporna decyzja.

2 — Błąd w ocenie konieczności informacji

Sąd popełnił również błąd w ocenie konieczności informacji żądanych w spornej decyzji, ponieważ część tych informacji była już znana Komisji lub nie była związana z przedmiotem dochodzenia.

3 — Błąd w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku i błąd w ocenie naruszenia art. 18 ust. 3 rozporządzenia nr 1/2003⁽¹⁾ w odniesieniu do charakteru wnioskowanych informacji

Wnoszący odwołanie podnoszą ponadto błąd w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, ze względu na to, że Sąd nie orzekł w przedmiocie niektórych ich argumentów dotyczących charakteru żądanych informacji. Ustosunkowanie się do tych argumentów wiązało się z dokonaniem oceny w zakresie szeregu scenariuszy. Co więcej Sąd popełnił błąd w ocenie, stwierdzając brak naruszenia art. 18. ust. 3 rozporządzenia nr 1/2003, ponieważ sporna decyzja wymagała udzielenia odpowiedzi na pytania, które nie dotyczyły okoliczności faktycznych ani nie były w żaden sposób związane ze stanem faktycznym.

4 — Błąd w ocenie wymogu proporcjonalności

Wnoszący odwołanie utrzymują, że Sąd niesłusznie oddalił ich skargę o stwierdzenie częściowej nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim uznał on, iż wydając tę decyzję i ustalając określony termin na udzielenie odpowiedzi, Komisja nie działała w sposób niewłaściwy lub nieproporcjonalny. Ponadto wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd niesłusznie uznał, iż wystosowane przez Komisję żądanie informacji jest uzasadnione, chociaż odpowiedź wnoszących odwołanie wiązała się ze szczególnie dużym obciążeniem pracą.

5 — Błąd w ocenie naruszenia art. 3 rozporządzenia nr 1⁽²⁾

Sąd niesłusznie uznał, że Komisja, doręczając sporną decyzję jedynie w języku hiszpańskim, nie naruszyła art. 3 rozporządzenia nr 1.

6 — Błąd w ocenie naruszenia zasady dobrej administracji

Na koniec wnoszący odwołanie utrzymują, że Sąd niesłusznie nie orzekł, iż poszczególne działania Komisji uznane przez Sąd za zasługujące na krytykę nie wiązały się jednak z naruszeniem zasady dobrej administracji.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. [101 TFUE] i [102 TFUE] Dz.U. 2003, L 1, s. 1

⁽²⁾ Rozporządzenie nr 1 z dnia 15 kwietnia 1958 r. w sprawie określenia systemu językowego Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (Dz.U. 1958, 17, s. 385; wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 1. t. 1, s. 3)